

ת"פ 9618/08/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד אברהם זרטוב

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 9618-08-20 מדינת ישראל נ' זרטוב

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד חן עמרני

המאשימה

נגד

אברהם זרטוב
באמצעות ב"כ עוה"ד דניאל חקלאי

הנאשם

גזר - דין

א. כתב האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום המייחס לו עבירה שלפציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 6.3.20 נהג הנאשם באוטובוס לכיוון מחסום ביישוב לפיד, ובאותה עת היה המתלונן מאבטח במחסום.

הנאשם צפר למתלונן, כדי שיאפשר לו להיכנס אל היישוב מבעד למחסום, אך המתלונן סירב.

הנאשם צעק על המתלונן, אשר יצא מעמדת השומר וביקש ממנו כי יתרחק מן המחסום.

הנאשם ירד מן האוטובוס, כשהוא אוחז בידו פח אשפה מפלסטיק.

הנאשם הניף את הפח לעבר המתלונן.

בתגובה לכך, המתלונן הדף את הנאשם באמצעות שתי ידי.

הנאשם נהדף לאחור, התיישר והחל להכות בראשו של המתלונן.

עקב כך, נגרמו למתלונן שני חתכים בקרקפת והוא נזקק לתפרים ולטיפול רפואי.

במעמד הטיעון לעונש הוספו עובדות נוספות, שלפיהן **מיד לאחר המעשה הנאשם העניק למתלונן סיוע רפואי.**

ב. מתחם ענישה:

התכליות המוגנות אחר העבירה, שאותה ביצע הנאשם, הן השמירה על גופו, בטחונו וכבודו של אדם.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאירוע **זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל.**

אפנה אל פסקי-הדין הבאים שאותם יש לאבחן לקולה או לחומרה:

רע"פ 5128/07 **דניאל רוזן נגד מדינת ישראל** (10.7.07):

על רקע וויכוח בין הנאשם לבין המתלונן הגיע המתלונן אל בית הנאשם, וחבט בשער ביתו בצורה מאיימת. **בתגובה, יצא הנאשם מביתו והכה את המתלונן בראשו באמצעות מוט ברזל, גרם לו לחבלות בפנים, אל המקום הגיעו שוטרים, הנאשם התנגד למעצרו, נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

רע"פ 2298/20 **יצחק עזרא נגד מדינת ישראל** (5.4.20):

הנאשם הורשע לאחר הליך שמיעת ראיות בכך שעל רקע וויכוח של כריתת עצים, הוא תקף את המתלונן, יליד 1954, הפילו ארצה, תקף אותו בבעיטות ובאגרופים, גרם לו לשברים בצלעות אשר חייבו טיפול רפואי, **נעדר עבר פלילי, תסקיר לא הציג שיקום מלא, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 9543/16 **אחמד מוחמר נגד מדינת ישראל** (12.3.17):

לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם, **נעדר עבר פלילי, בכך שבעקבות וויכוח, הוא תקף את שני המתלוננים, תחילה**

ניסה לתקוף את אחד מהם במכת אגרוף בפניו, את השני תקף באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו באמצעות חולצה, הכה את הראשון מכת אגרוף בפניו, איים על שניהם, נמסר תסקיר ללא אופק שיקומי, נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4747/17 אהרון צדיק נגד מדינת ישראל (21.6.17):

הנאשם תקף מאבטח של לשכת התעסוקה במכות אגרוף בפניו, כתב-האישום הוגש בשיהוי ניכר, נאשם נעדר עבר פלילי, נדון לענישה צופה פני עתיד.

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נגד מדינת ישראל (18.12.19):

בין הנאשם, אשר נהג בפסילה, לבין נהג אחר התגלע וויכוח דרך, הוא ניגש אל רכבו של הנהג האחר, משך אותו החוצה מרכבו, הכה בראשו במכות אגרוף, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו, בעל עבר פלילי הכולל מאסר מותנה, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7377/18 חולדוקוב נגד מדינת ישראל (15.11.18):

הנאשם עבד כמאבטח בפאב, ובמסגרת זו תקף יחד עם אחר שני מבלים שלא נענו לדרישתם, במכות ובעיטות, נגרמו להם לחבלות, ושברים, בעל עבר פלילי, תסקיר חיובי, נדון ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

רע"פ 1851/19 אלגרינאווי נגד מדינת ישראל (20.3.19):

הנאשם ובנו תקפו את המתלון כשהם מצוידים במוט ברזל בראשו ובגבו וגרמו לו לשבר בכף ידו ולחבלות נוספות, העדר עבר פלילי, נדון ל - 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 9147/17 אבו עביד נגד מדינת ישראל (20.9.18):

דקירה בלחי באמצעות חפץ חד, אשר הובילה לטיפול רפואי ולניתוח, הוצג הסדר טיעון שבמסגרתו המאשימה הגבילה את עצמה ל - 24 חודשי מאסר, עבר נקי, הסכם סולחה, צעיר, תסקיר חיובי, אשר הציג תמונה שיקומית, בית-המשפט העליון הקל בעונש מ - 12 חודשי מאסר בפועל ל - 6 חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות.

רע"פ 6844/15 גלבע נגד מדינת ישראל (16.7.15):

הנאשם, נהג מונית, אשר הורשע בתקיפת זקן, בכך שעל רקע תשלום עבור דמי הנסיעה, משך מכיסו של המתלונן טלפון סלולארי, דחף אות לאחור, הפילו ארצה וגרם לו לחבלות, **נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירה:

הנאשם ביצע עבירת אלימות חמורה.

כל "חטאו" של המתלונן, אשר שימש מאבטח בכניסה למושב, היה לבצע את תפקידו, והנה הנאשם חבט בו באמצעות פח הפלסטיק וגרם לפציעתו.

שוב עדים אנו להתנהגות אלימה, חסרת פשר, סתמית על רקע של מה בכך, המחייבת את בית-המשפט לגזור ענישה מחמירה המשיבה לנאשם כגמולו והמרתיעה את הרבים, כדי לתת יד לנגע האלימות השוטף את החברה.

אפנה בעניין זה לתמונות הפציעה בקרקפת של המתלונן (במ/2) ולתעודה הרפואית (במ/3).

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש כלל ועיקר, אין מדובר באירוע אלימות מתוכנן, שבמסגרתו התחמש הנאשם מראש בכלי משחית, ובלא חבירה יחד.

(2). נזקו של המתלונן:

מעבר לעובדות המתארות את הפציעה אשר אותה גרם הנאשם לראשו של המתלונן, הוגשה הצהרת נפגע עבירה (במ/1) ממנה ניתן ללמוד על הפגיעה הנוספת הנלווית, תולדת מעשיו של הנאשם.

זהו המתלונן יליד 1994, אשר נפצע בראשו, נזקק לטיפול רפואי, סבל מכאוב, אשר נעדר מעבודתו עקב המקרה.

לדבריו, עקב המקרה, הוא פוטר מהעבודה, משום סיוטים, דכאון וחוסר מוטיבציה להמשך עבודה.

לדבריו, האירוע הותיר לו טראומה משמעותית.

(3). התסקיר:

התקבל תסקיר חיובי ביותר.

התסקיר מתאר את תולדות חייו של הנאשם, הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כנהג הסעות מזה 16 שנה, שירת בצבא כלוחם בגולני, נעדר עבר פלילי, קיבל אחריות מלאה על המעשה.

נמסר, שמיד לאחר שביצע את המעשה הוא נבהל מהתנהגותו והגיש למתלונן סיוע של עזרה ראשונה.

הביע תחושות חרטה ובושה עמוקה ממעשיו.

חפץ להביע בפני המתלונן את סליחתו וחרטתו.

הרושם שהתקבל הוא שמדובר באדם "בעל עמדות חיוביות ומכבדות כלפי החוק...נעדר דפוסים עבריינים...בעל יכולת ויסות עצמי ואיפוק, ומגלה אמפתיה כלפי המתלונן".

זהו נאשם המחזיק בעמדות "פרו חברתיות ומתנגדות לשימוש באלימות כפתרון לגיטימי".

הרושם הוא שמדובר באירוע חריג להתנהגותו.

שירות המבחן שקל היטב את גורמי הסיכון מול גורמי הסיכוי והמלצתו היא, שנוכח מיהותו של הנאשם אין צורך להעמידו במבחן, ויש להסתפק בענישה בדרך של 100 של"צ ופיצוי למתלונן.

שירות המבחן חיווה דעה גם בדבר ביטול ההרשעה.

(4). שיקולי קולה נוספים:

הנאשם יליד 1966, נעדר כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק הפלילי.

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי ואת עדות המתלונן, ויש בכך, בנסיבות תיק זה כדי ללמד על חרטה.

בדבריו האחרונים הביע הנאשם צער, חרטה, הסביר, כי מיד לאחר המקרה הוא החיש עזרה ראשונה למתלונן, והזעיק עזרה.

(5). שאלת ביטול ההרשעה:

איני סבור, כי בנסיבות תיק זה יש להורות על ביטול ההרשעה.

אין חולק, כי הצטברו כאן נסיבות מקלות, שבכוחן להוביל להקלה בענישה, אך לא עד כדי ביטול הרשעה בתיק שכזה.

יש לזכור, כי דנים אנו בתיק **אלימות חמור, שאין להקל בו ראש**, שבמסגרתו נהג הסעות חבל עם פח פלסטיק בראשו של מאבטח, אשר ביקש לבצע את תפקידו, פצע אותו והוא נזקק לתפרים ולטיפול רפואי.

ביטול הרשעה במקרה שכזה עלול להעביר מסר מקל מדי.

הנאשם **טען**, כי אם לא תבוטל הרשעתו, **יגדע מטה לחמו כנהג הסעות**, בין השאר נוכח רצונו לעבוד כספק מול משרד הביטחון והוא תמך זאת במייל (במ/5), שאותו קיבל ממשרד הביטחון המלמד, כי בקשתו להירשם כספק מוכר של משרד הביטחון לא נבחנה בשל קיומו של רישום פלילי.

יתכן שכך הם פני הדברים, אך מדובר כאן **בתכנון עתידי** של הנאשם ביחס למקור פרנסה נוסף, ואין המדובר בפגיעה הנוגעת לדפוס עבודתו הנוכחית, עובר למקרה ולאחריו.

אין כל וודאות שלפיה מטה לחמו, בדרך של עיסוקו הנוכחי, כנהג הסעות בדרך עבודתו עד כה, ייפגע.

תקנה 15ב(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, מעניקה לרשות סמכות **שבשיקול דעת** בעניין התעודה.

בעניין זה יפה קביעתו של בית-המשפט העליון, בשינויים המחויבים, ברע"פ 5018/18 **עומר בוזגלו נגד מדינת ישראל** (21.10.18):

"יתרה מכך, אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולת המבקש לשמש כרופא בעתיד, **צדק בית משפט קמא בכך שהותיר את הדין בדבר בידי הגורם המוסמך**...הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסוים **מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים**".

בחנתי מספר רב של פסקי-דין של בתי המשפט המחייבים והמנחים, אשר דנו בשאלות של הימנעות מהרשעה בעבירות בעלות חומרה, גם בכאלו שנטען כי קיים חשש לאובדן של רישיון מקצוע (למשל, רע"פ 3224/19 **אדם אביב נגד מדינת ישראל** (28.5.19)), אך בכולן היה מכנה משותף שבמסגרתו דובר בנאשמים צעירים מאוד, אשר טרם כתבו את סיפור חייהם.

ד. מסקנה:

שקלול הנתונים דלעיל, בהחלט מוביל למסקנה, כי זהו נאשם, נעדר עבר פלילי, נורמטיבי, אשר ביצע מעשה אלים, אך חריג להתנהלותו הנורמטיבית, שמיד לאחר המעשה חש לעזרת המתלונן, הביע צער, חרטה, אדם נורמטיבי, שזו התנהגות חריגה מאוד להתנהלותו.

ואולם, שיקולים אלה אינם מאפשרים להורות על ביטול ההרשעה.

איני סבור, כי במסגרת תיק זה יש להטיל על הנאשם עבודות שירות, במיוחד נוכח המגפה השוררת במדינה, הפוגעת בבריאותם ובפרנסתם של אזרחים רבים ובכל מקרה גבולי, יש להעדיף ענישה אשר תפגע פחות בפרנסתו של אדם.

על כן, אני סבור שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן לענישה אך בהוספת שעות נוספות לתועלת הציבור מן המוצע.

ה. תוצאה:

לאור על האמור לעיל, אני מורה כי ההרשעה תעמוד על כנה, ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 350 שעות לתועלת הציבור במסגרת עמותת יזמ"ה בעיר מודיעין.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

ג. פיצוי למתלונן עד תביעה מספר 2, בסך 3,000 ₪, אשר ישולמו לו בשלושה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.3.21 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ג שבט תשפ"א, 26 ינואר 2021, במעמד הצדדים.